

Nyhedsbrev nr 1 fra Lise & Jep

Hverdag på højen

Vi landede i Bujumbura fredag den 20. august og blev modtaget af repræsentanter for UEBBs ledelse. Det er en skik her, at gæster modtages og hjælpes på plads. Efter et par dage i Bujumbura med bl.a. møder med UEBBs og kvindenetværkets ledelse og en del indkøb, kørte vi fra den varme slette op i landet til Rubura.

Vi er nu ved at finde os til rette i det gamle missionærhus på toppen af højen her i Rubura.

Det er jo nemt at flytte, når man ved, hvad man flytter til, og derfor vidste vi godt, hvad der skulle med i kufferten ud over tøj!

Efter en grundig rengøring af skabe og skuffer fik vi pakket ud, og huset føles allerede som "vores hjem" og ikke bare som et sted, vi har fået lov at bo i en periode.

En hverdag her klares ikke uden hjælp, og vi er så heldige at have Renovat til at lave mad, vaske tøj og gøre rent. Udenfor styrer dagvagten Roger tingene, og han giver gerne Renovat en hånd med tøjvask, opvask osv. Til gengæld får han del i nogle af de gode ting, der bliver produceret i køkkenet. Det er virkelig hurtigt at vænne sig til, at morgenmaden står klar, når man står op! Og hvilken morgenmad; omeletter, avocado, boller og frisk frugt! Lækkert.

Når mørket falder på, møder nattevagterne ind. Udover at passe på os holder de også øje med dyrene i landbrugsprojektet. Der er køer, grise, kaniner og høns. Nattevagterne holder til på hjørnet uden for soveværelset, hvor der nogle aftener kan være en vældig stemning ved bålet med snak og radio. Vores aftener tilbringes mest foran pejsen med læsning, podcast, strikkesøj og andre sysler.

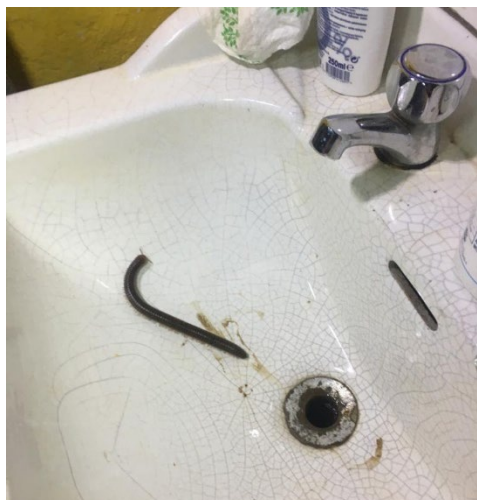
Der er masser af tid til den slags, når man ikke har tv!

Jep har fået etableret sit kontor med god skærm og ret stabilt internet, så han kan faktisk holde møder på Teams med kamera på. Og vi nyder, at vi på WhatsApp og Messenger kan ringe hjem med klar forbindelse.

Al internet her er mobilt bredbånd, men vi har rimelig god dækning fra midten af græsplænen eller kontorvinduet, hvorfra der er direkte udsigt til sendemasten godt 2 km væk. Samtalerne går lige så godt igennem herfra som hjemme fra Allesø til nogle steder på Østfyn.

Vandprojektet, som Jep var med til i 2018 og 2019, sørger for, at vi har vand i hanerne. Strømmen lever til gengæld sit eget liv og kommer og går, som den vil. Kommer der regn, er det næsten sikkert, at strømmen forsvinder et stykke tid. Derfor er vores medbragte LED-pære fra IKEA et kæmpe hit; Den lader op, når vi har strøm, og så kan den lyse, når strømmen går. Hver dag kan man også se vores solcellelamper flytte med solen rundt om huset, så de er ladet op til senere brug.

Den her uønskede gæst (dog kun et tusindben) var lidt svær at se, da den under en voldsom tordenbyge kravlede op af afløbet i ly af mørket. Ellers er det forbavsende lidt kryb, vi ser her.

Se mere om hverdag og arbejde på Facebook:

<https://www.facebook.com/groups/1308595555932675>

Nu kan vi give vores børn mad 2 gange om dagen!

Antallet af måltider pr dag er én måde at måle fremgang på. I Batwa-projektet i Mburabushikanwa tæt på Rubura fortæller nogle af mødrene, hvilken forskel det har gjort for dem at være en del af projektet, hvor de blandt andet lærer at dyrke jorden og holde små husdyr.

I stedet for at spise ét måltid lige før sengetid, så sulten ikke holder en vågen, kan vi nu give vores børn mad både morgen og aften, fortæller de.

Vi kan også sende dem i skole, fordi vi kan købe skolematerialer og uniformer til dem.

Og så har vi fået sundhedsforsikringer, så vi kan blive behandlet, hvis vi er syge.

De to ildsjæle Peter Niyonkuru og Richard Ndayishimiye viser os rundt på markerne, hvor man var ved at gøre klar til at så løg, og små kaffeplanter stod klar til plantning og uddeling.

Man arbejder efter princippet "solidarity-chain", hvor man ud over sit eget udbytte giver videre til andre, hvad man selv har fået. Så en del af de små kaffetræer skal videre til andre Batwa-landsbyer.

I Mburabushikanwa har næsten alle familier fået et lille hus, hvor nogle af donorerne navne er sat over dørene. Kun 3 familier mangler her et hus, og de bor derfor sammen med andre i et af de færdige huse, så ingen skal sove i græshytter.

Vi kan se en markant udvikling, siden vi sidst var der i 2019, og det gør indtryk at høre familierne selv fortælle, hvor meget der er sket.

*Vi havde lidt nyt tøj med til børnene.
Blandet andet små nederdele syet af en flok
kvinder fra Fredericia*

Der er brug for støtte til projektet *Batwa – Ubuntu*. Alle bidrag kan gøre en forskel!

Du kan støtte på MobilePay nr. 911 118 eller kontonr. 3201 10042879.

Mærk indbetalingen 'Batwa'. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler

Du kan se mere om projektet på Facebook: <https://www.facebook.com/groups/batwarubura>

Ingeniøren på arbejde

En af Jeps opgaver er at kigge på de huse, vi benytter her i Burundi. Det drejer sig om 3-4 huse, så opgaven burde være overkommelig, men når de fleste af dem er tilbage fra 30'erne og 40'erne, kan der hurtigt ske noget. Huset her i Rubura er fra midten af 40'erne og blev renoveret i 80'erne med nyt tag, el- og vandinstallation, så her er som regel lys i lamperne og vand i hanerne. Til gengæld kneb det med afløbet, så den lokale "kloakmester" blev tilkaldt. Vi kunne se, at det gamle hul i jorden (der vist daterer sig til 90'erne) var delvist styrtet sammen og blokerede afløbet.

Løsningen var et nyt afløbssystem med septiktank og sivebrønd, som vi kender det fra Danmark, og arbejdet blev påbegyndt i mandags. Der blev gravet, muret op og støbt dæksler. I Burundi mangler byggebranchen ikke arbejdskraft, så der har været en

”kloakmester”, to murersvende, to murerlærlinge (iført blå kedeldragter og hjelme) samt tre arbejdsmænd på opgaven det meste af ugen. Jep har ført tilsyn, hentet rør og armeringsjern i Kayanza og stået for betaling af løn og materialer.

Nu arbejdstøjet var fremme, kiggede vi også på gæstehusets gamle solvarmeanlæg.

Gæstehuset er fra 1990 og således det suverænt nyeste. Det er nu blevet shinet op, og nu der igen er vand i hannerne, vil vi gerne tilbyde gæsterne et varmt bad.

Et solvarmeanlæg består af solfanger, en tank til det varme vand og nogle rør. Rørene var væk og af solfangerne var kun selve vandelementerne tilbage. Tanken stod også på sin plads. Vi skilte tingene ad og fyldte vand på både tank og vandelementer. Efter nogle timer, var der ikke løbet vand ud – succes. Næste trin er at få den lokale smed til at lave stålkanter til vandelementerne og bede tømreren isolere kasserne og lægge glas på. Endelig skal hele rørsystemet genetableres, og der har Jep lovet at lære en person op, så vi atter har en rørsmed her i Rubura.

Sikkerhedshjelm er indført, men sikkerhedsfodtøjet er ikke nået hertil endnu.

Næste gang kan du blandt andet læse om: strikkegrupper, kvindenetværk og noget af UEBBs arbejde.

FAKTABOKS:

UEBB – Union des Eglises Baptiste du Burundi – Baptistkirken i Burundi

Rubura – gammel missionsstation i det nordlige Burundi med kirke, skoler, præsteskole, sundhedscenter og landbrugsprojekt

Batwa – en marginaliseret befolkningsgruppe, der oprindeligt var jægere og samlere og indtil for nyligt har ernæret sig ved at lave lertøj.

Kayanza – nærmeste provinsby, ca. 30 min kørsel fra Rubura.